

Γιατί στοῦ Νῶε τόν καιρό
Θεός τό ἐπιτρέπει
νά πνίγωνται οἱ ἄνθρωποι; Θεός τά πάντα βλέπει.

Γιατί στοῦ Λώτ τήν ἐποχή
φωτιά τά πάντα καίει;
Τό θειάφι μέσ στή θάλασσα τό μαρτυρεῖ, τό λέει

πώς τότε θειάφι ἔβρεξε
μαζί μέ τήν φωτιά
καί ὅλα τά κατέκαυσε κι ἀνθρώπων τήν φωλιά.

Δέν ἄλλαξε τό ὄνομα·
ἡ θάλασσα νεκρή,
γιατί ἐκεῖ ἐσβήστηκε ἀνθρώπινη ζωή.

Κι ἄν τότε θειάφι ἔβρεχε
ἀπό τόν οὐρανό,
στίς μέρες μας ἀπό τήν γῆ θά ἔρθη τό κακό.

ΠΙΚΡΑ ΤΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ

Σάν τῶν Σοδόμων τήν φωτιά
τά ὅπλα ἐνεργοῦνε,
πού ἄνθρωποι τά ἔφτιαξαν καί θάνατο σκορποῦνε.

Δέν ἔχει τοῦτο λογική
νά θέλουν νά σκοτώσουν
καί γῆς αὐτῆς τόν πληθυσμό νά θέλουν νά μειώσουν.

Δικαίωμα δέν δόθηκε
στόν ἄνθρωπο κανένα
νά χύνη τοῦ συνάνθρωπου, τοῦ ἀδελφοῦ τό αἷμα.

Μά δέν ρωτοῦν τόν Κύριο
τί θᾶθελε νά πράξουν,
αὐτοί πού θέλουν τήν ζωή νά τήν ἀνατινάξουν.

Η ΚΡΑΥΓΗ ΤΩΝ ΤΕΜΠΙΩΝ

**Γι' αυτό και ὄπλα ἔφτιαξαν
τά βιολογικά,
στό σῶμα τό ἀνθρώπινο νά φέρουν τήν φθορά.**

**Πικρά τά συναλλάγματα,
φρικτή ἢ τιμωρία
πού φέρνει πάνω εἰς τήν γῆ ἀνθρώπων ἀμαρτία.**

ΤΟ ΗΜΑΡΤΟΝ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ

**Γι' αυτό, λοιπόν, τό ἥμαρτον
αὐτός πού θά ζητήση,
ἀπ' τήν δική του τήν μεριά, κακό θά σταματήση.**

**Ἐκεῖ ἐπάνω στόν σταυρό
ληστής τιμωρημένος,
τό φρένο βάζει στό κακό ὡς μετανοημένος.**

**Αὐτοί πού τώρα ἔρχονται
σέ ἔργα μετανοίας,
τόν φαῦλο κύκλο σταματοῦν ὀδύνης κι ἀμαρτίας.**

**Περνώντας πάνω στόν σταυρό
ληστής ἀπό τόν πόνο,
καθώς ἐμετανόησε, τόν θεῖο βρῆκε νόμο.**

**Στόν τόπο τῆς δικαίωσης,
στόν χῶρο τῆς ζωῆς
σ' αὐτόν κι ἐσύ θά ἀνεβῆς, ἐάν μετανοῆς.**

**Ἄρρώστειες κι ἄν σοῦ ἔρχονται,
καί ὄρες τῆς ὀδύνης,
θυμήσου πάθη ἠδονῆς πῶς πρέπει σύ ν' ἀφήνης.**

**Σέ κάθε μιά παράβαση,
σέ κάθε ἀνομία
ἡ ἔνδικος ἀκολουθεῖ ἡ μισθαποδοσία.**

ΘΕΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ,

Γι' αυτό κι εσύ νά μήν ξεχνᾶς
Θεοῦ φιλανθρωπία,
πού θέλει εἰς τόν ἄνθρωπο νά δώση σωτηρία.

Μά ἄνδρας εἶσαι, ἢ γυνή,
δέν ἔχει σημασία,
καί οὔτε ἐθνικότητα· διαφορὰ καμμία.

Οἱ πάντες τήν μετάνοια
καλοῦνται νά τήν ζήσουν·
μά πόσοι ἄραγε αὐτό νά κάνουν θά θελήσουν;

Αὐτός πού ἦτανε δειλός,
δειλός ἂν πάλι μείνη,
κι αὐτός πού ἦταν ἄσπλαγχνος, καλός ἐάν δέν γίνη,

τήν τιμωρία ἅπαντες πικρή
θά τήν γνωρίσουν,
διότι δέν ἠθέλησαν τήν χάρι νά ζητήσουν.

Γι' αὐτό ζητᾶμε ἔλεος,
τήν χάρι Του ζητᾶμε,
νά δώση ἄφεση κακῶν, αὐτό παρακαλᾶμε·

ἄπαλλαγή ἐκ τῶν δεινῶν
κι ἀπό τήν τιμωρία,
πού φέρνει εἰς τόν ἄνθρωπο ἢ κάθε ἁμαρτία.

Αὐτός πού μέ μετάνοια
περνάει τήν ζωή του,
καί βάσανα ἂν ὑποστῆ, λυτρώνει τήν ψυχή του.

Ἵδῶνες πού μᾶς σφίγγουνε,
νοεῖ τήν ἁμαρτία·
κι ἀπαλλαγή ἀπ' τά δεινά, τήν ζῆ τήν σωτηρία.

Η ΚΡΑΥΓΗ ΤΩΝ ΤΕΜΠΙΩΝ

**Γιατί λοιπόν δέν τρέχουμε
οί πάντες στόν Θεό μας;
Γιά μᾶς Σταυρό ὑπέμεινε, γιά τόν ἁγιασμό μας.**

**Τήν κάθε ἴμέρα πού περνᾶ,
τήν θύρα τῆς καρδιᾶς μας
τήν κρούει μέ λεπτότητα· κι ἐμεῖς εἰς τὰς δουλειᾶς μας;**

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

**Καθένας ἀπασχόληση
στόν κόσμο τοῦτον ἔχει·
μέ τόν Χριστόν συνάντηση δέν θέλει νά προβλέψη.**

**Γεμᾶτο ἔχει πρόγραμμα,
μά οὔτε κι ἔχει χῶρο
στόν οἶκο μέσα τῆς καρδιᾶς Θεοῦ νά λάβῃ δῶρο.**

**Θεός καρδιά μᾶς ἔδωσε·
κι αὐτή δέν ἔχει θέση
τόν Κύριό της νά δεχθῆ, μπροστά Του νά προσπέση;**

**Ὁ Βασιλεύς τῶν Οὐρανῶν
Αὐτός τήν θύρα κρούει,
καί δέν εὐρίσκεται ψυχή καμμιᾶ νά Τόν ἀκούη;**

**Ἀρχιερεῖς καί ἱερεῖς
καί πλήθη τῶν ἀνθρώπων
τόν ἄλλον περιμένουνε, πού ἀθετεῖ τόν νόμον;**

**Πολλοί τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ
ἀθέτηση ζητᾶνε,
γι' αὐτό καί εἰς τήν πρόσκληση Χριστοῦ δέν ἀπαντᾶνε.**

**Τί νά τοῦ ποῦν, ἄν Τόν δεχθοῦν
στόν οἶκο τῆς καρδιᾶς τους;
πώς λερωμένη ἔχουνε οἱ πάντες τήν φωλιά τους;**

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ ΑΛΗΘΙΝΗ

**Αὐτός πού τήν μετάνοια
ἀγάπησε καί ξέρει**
πώς ἄγγελο μᾶς ἔστειλε, κοντά Του νά μᾶς φέρη,

**καθώς τούς μάγους
ἔφερε ἐκεῖνο τό ἀστέρι**
στό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, χαρά Κυρίου χαίρει.

**Κι ἐκεῖ, στήν φάτνη τοῦ Χριστοῦ
θά πῆ τίς ἁμαρτίες·**
βαθειά ἐξομολόγηση· καί λύνονται κακίες
καί λύεται δικαίωμα κακοῦ στίς τιμωρίες.

**Μά, ποιός αὐτό ἀγάπησε,
Θεοῦ τίς εὐλογίες;**
πού ὅλοι τώρα τρέχουνε νά κάνουν ἁμαρτίες;

**Κρατοῦν οἱ νέοι κινητό
νά δοῦν, νά ἀπολαύσουν**
αὐτά πού μέσα στήν ψυχή φωτιά θά τούς ἀνάψουν.

**Καί τρέχουν γιά τήν κόλαση
ψυχές ξεμωραμένες,**
πού ἔχουν γιά τοῦ λόγου τους πώς εἶναι προκομμένες.

**Γιατί; Διότι μπόρεσαν
νά ζοῦν τήν ἁμαρτία,**
τῆς σάρκας τήν ἀπόλαυση καί τήν ἐπιθυμία.

**Καί οἱ μεγάλοι μέστωσαν
σέ πάθη τῆς κακίας**
καί ἔχασαν τόν δρόμο τους, ὁδó τῆς σωτηρίας.

**Καθώς ψυχὴν παρέδωσαν
σάρκός στίς ἀπολαύσεις,**
πωρώθηκαν, τυφλώθηκαν σ' αὐτές τίς καταστάσεις.

Η ΚΡΑΥΓΗ ΤΩΝ ΤΕΜΠΙΩΝ

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΦΕΥΓΕΙ ΓΡΗΓΟΡΑ

Αὐτά καί μόνον σκέπτονται,
αὐτά ἐπιζητοῦνε,
τό χρῆμα πῶς θά ἔχουνε κι ὠραῖα νά περνοῦνε.

Καί φεύγει ἔτσι ὁ καιρός
καί ἔρχεται τό τέλος,
ψυχή καί σῶμα δέχεται θανάτου τότε βέλος.

Τό σῶμα τους νεκρώνεται
καί φεύγει ἡ ψυχή τους,
πού δέν τήν ἀναστήσανε μ' ἐξομολόγησή τους.

Ἄν εἶναι μαύρη ἡ ψυχή,
τήν ὥρα πού θά φύγη,
φρικτή ἡ τιμωρία της, γιατί δέν θά ναι λίγη.

Τά ἀπεχθῆ τά τέρατα
αὐτήν θά βασανίζουν
μ' αὐτά στή γῆ πού ἔκανε, μ' αὐτά θά τήν μαστίζουν.

Ἄφοῦ στήν γῆ δέν θέλησε
μετάνοια νά δείξη,
σέ κόλαση τήν παίρνουνε πού δέν θά ἔχη λήξη.

Καί ὁμως τώρα ὁ Χριστός
ζητᾷ νά Τοῦ ἀνοίξης
καί εἰς τόν Θεῖο νόμο Του ζωή σου νά στηρίξης.

Γιατί, ψυχή μου ταπεινή,
μετάνοια δέν ἔχεις;
Δέν ξέρεις ὅτι σύντομα ἐσύ θά ταξιδέψης;

Τά πάντα τέλος ἔχουνε,
τά ἔργα τῆς σαρκός μας,
μά ἡ ζωή αἰώνιος κοντά εἰς τόν Θεόν μας.

Η ΝΟΣΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ

**Ζωήν Αὐτός σοῦ ἔδωσε·
μήν πῆς πῶς δέν τό ξέρεις·
σέ ἔπλασε γιά νά μπορῆς αἰώνια νά χαίρης.**

**Μαζί Του μόνο ἄν θά ῥθῆς,
θά βρῆς χαρά δική Του,
θά βρῆς ζωή αἰώνια, θά νοιώσης τόν Πνοή Του.**

Η ΠΝΟΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕΣΑ ΜΑΣ

**Πνοή δική Του σοῦδωσε,
γιά νά Τόν συναντήσης
καί μέσ στον οἶκο τῆς καρδιάς μαζί Του νά δειπνήσης.**

**Τραπέζι σοῦ ἐτοίμασε
χαρᾶς καί εὐτυχίας·
καί πῶς ἐσύ προτίμησες τά πάθη ἁμαρτίας;**

**Αὐτά πού σοῦ ἀρέσουνε,
ζητεῖς ἐσύ νά πράττης,
κι ἀρνεῖσαι λόγια νά δεχθῆς πού ἔχει πῆ ὁ Πλάστης.**

**Ἄρνεῖσαι πρῶτα στά αὐτιά,
τά λόγια Του νά φθάσουν,
καί ἄν θά φθάσουν, στήν καρδιά δέν θέλεις νά περάσουν.**

**Διότι τότε τήν καρδιά
αὐτά θά καθαρίσουν,
μά σύ θηρία τῶν παθῶν ζητᾶς νά τήν ξεσχίσουν.**

**Τήν ὄραση, τήν ἀκοή
καί τέλος τήν ἀφή σου
στον πονηρό τά ἔδωσες καί ὄχι στον Κριτή σου.**

**Ἐχθρός διαχειρίζεται
τίς πέντε σου αἰσθήσεις·
καί τί θά πῆς εἰς τόν Κριτή; Δέν ἔχεις ἀπαντήσεις.**

Η ΚΡΑΥΓΗ ΤΩΝ ΤΕΜΠΙΩΝ

**Τήν ώρα πού θά κρίνονται
τά πλήθη τῶν ἀνθρώπων,
θά βλέπουν ὅλοι τόν Σταυρό, τοῦ Γολγοθᾶ τόν τόπον.**

**Γιά σᾶς ἐγώ σταυρώθηκα,
θά λέη ὁ Κριτής μας
καί ὁ Σταυρός θά μαρτυρῇ τάς πράξεις τῆς ζωῆς μας.**

**Τά πάθη σας Τόν σταύρωσαν,
ὁ ἄγγελος θά πῇ
σ' αὐτόν πού τώρα ἀμελεῖ καί δέν μετανοεῖ.**

ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

**Αὐτός τό Αἷμα ἔχυσε
ἐπάνω στόν Σταυρό,
γι' αὐτό καί σέ ἐκάλεσε νά πῆς, μετανοῶ.**

**Αὐτός γιά σένα πόνεσε,
για νά σ' ἀνακουφίση,
τό Αἷμα Του τό ἔχυσε γιά νά σέ καθάριση,
για ὅλα ὅσα ἔκαμες γιά νά σέ συγχωρήση.**

**Καί σύ ἀκόμη βρίσκεται
πεσμένος μέσ στήν πτώση
καί ἐξομολογήσεως δέν θές νά ἔχης γνώση;**

**Γιά σένα εἶναι ὁ Χριστός
στό ξύλο καρφωμένος,
καί ὅμως σύ μέ θέλημα δικό σου μπερδεμένος;**

**ἄρνεῖσαι τήν μετάνοια
καί μένεις σύ δεμένος·
μέ πάθη τῆς αἰσχύρης σφιχτά ἀγκαλιασμένος;**

**Γι' αὐτό καί ἔχεις τήν ὀργή
συνήγορό σου πάθος,
καί ἔτσι ὅλο σκέπτεσαι πώς ἄλλος ἔχει λάθος.**

Η ΝΟΣΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ

**Μέ αγανάκτηση μιλάς,
γιατί δέν διακρίνεις
πώς του ἔχθρου τίς συμβουλές ἀπρόσεκτα ἐγκρίνεις.**

**Σοῦ θάζει τίς ὑπόνοιες
βαθειά μέσ στό μυαλό σου,
καί ἔτσι σ' αἰχμαλώτισε νά θέλῃς τό κακό σου.**

**Γιατί αὐτόν πού σ' ἀγαπᾶ,
ἐσύ τόν κατακρίνεις,
καί τόν ἔχθρό πού σέ μισεῖ κοντά σου τόν ἀφήνεις.**

ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΟΡΓΗ

**Καί πῶς ἐσύ ἀρέσκεσαι
νά εἶσαι σέ ὀργή,
ἀφοῦ καρδιά θᾶπρεπε νά ἔχῃς ταπεινή;**

**Αὐτός πού ἔχει τήν καρδιά
δοσμένη στήν ὀργή,
στό σκότος τώρα ἔχει πεσμένη τήν ψυχή.**

**Ποιός θά θελήσῃ στόν Θεό
νά δώσῃ τήν καρδιά του;
Ποιός θ' ἀγαπήσῃ τόν Χριστό, τόν Μέγα Βασιλιά του;**

**Αὐτός μᾶς δίνει τήν ζωή,
Αὐτός καί τήν πνοή μας·
στήν γῆ Αὐτός διόρισε ὑγιεινή τροφή μας.**

**Μά τώρα ὁ Ἄντίδικος
μέ ἄλλο τρόπο θέλει
τήν γῆ κι αὐτούς πού γῆ οἰκοῦν στά χέρια του νά φέρῃ.**

**Ἄνθρώπων θέλει τήν ζωή
αὐτός νά καταστρέψῃ,
τό σῶμα νά μεταλλαχθῇ, ψυχή νά διαστρέψῃ.**

Η ΚΡΑΥΓΗ ΤΩΝ ΤΕΜΠΙΩΝ

**Τὴν ἀλυσίδα τῆς τροφῆς
ζητεῖ νὰ τὴν ἐλέγξῃ,
ἀέρος, γῆς τὴν σύνθεσι αὐτὸς νὰ μετατρέψῃ
καρδιά καὶ νοῦ τοῦ καθενὸς κοντὰ του νὰ τὰ στρέψῃ.**

**Γι' αὐτὸ καὶ ὄλοι ἔχουνε
καρδιά μέ στενοχώρια,
γιατὶ αὐτὸς τοὺς ἔπεισε Θεοῦ νὰ ζοῦνε χώρια.**

**Καὶ τὸ νερό ὁ ἄθλιος
ζητεῖ νὰ τὸ μολύνῃ.
καὶ θέλει ὄλοι νὰ βρεθοῦν σέ ζάλη καὶ σέ δίνη.**

**Γι' αὐτὸ πολλοὶ σέ στρόβιλο
τό ἔχουν τό μυαλό τους,
εἰρήνη τοὺς ἀφήρεσε καὶ τρέχουν στὸν χαμό τους.**

**Κι ἀσήκωτο ἐπέβαλε
ζυγὸ τῆς ἀμαρτίας
σ' ἀνθρώπους πού ἐμύησε σέ πάθη ἀτιμίας.**

**Διότι τοὺς μετέβαλε
σέ ὄργανα δικά του,
καὶ δι' αὐτῶν ἐντέλλεται στὸν κόσμον τὰς πληγὰς του.**

**Χαράτσια βάζει στὸν λαό,
γιά νὰ τὸν βασανίσῃ,
γιατὶ χαρά εἰς τὸν ἐχθρό τὴν γῆ νὰ τυραννίσῃ.**

**Αὐτὸς μπερδεύει τοὺς λαοὺς,
μέ μῖσος τοὺς ποτίζει,
γιατὶ Βαβέλ ὁ ἄθλιος ποθεῖ αὐτὸς νὰ κτίζῃ·**

**κι ἀπ' τὴν διαφωνία τους
ζητάει νὰ κερδίσῃ,
τό αἶμα τὸ ἀνθρώπινο σκεπτόμενος νὰ χύσῃ.**

Λαόν πού τόν ἐνάρκωσε
μέ πάθη ἀμαρτίας
ζητεῖ νά δῆ νά σφάζεται μέ χέρια ἀνομίας.

Τά χέρια του ἐξώπλισε
κι ἀποζητᾷ τήν ὥρα,
πού μέσ στό αἶμα θά βαφῆ αὐτή ἐδῶ ἡ χώρα.

Καί ὅμως ποιός μετάνοια
θά δείξη ἀληθῆ,
ἀφοῦ καθέννας τό ἐγώ ζητεῖ νά ὑψωθῆ;

Ποιός σκύθει τόν αὐχένα του
μπροστά στόν Λυτρωτή,
στό πετραχῆλι τό σεπτό γιά νά δικαιωθῆ;

